

Afscheid als rector

Beste collega's,
Beste studenten,
Dames en heren,

Dit is de zeventiende keer op rij dat ik u – vanop dit podium, voor deze gelegenheid – als rector mag toespreken. En er zit een mooie symmetrie in dit moment. Toen ik in 2004 rector werd, zei mijn voorganger, Harry Martens, dat onze universiteit voortaan de jongste rector van Vlaanderen mocht leveren. Vandaag, bij mijn afscheid, kan ik exact hetzelfde zeggen van mijn opvolger...

Het waren zestien intense en interessante jaren, met – ik verwees er zonet al naar – onder meer de naamsverandering; de groeispromg van de universiteit; de opening van een tweede campus; de verwerving van historisch patrimonium... En met, op de valreep, een onverwachte en ongewone uitdaging in de vorm van een pandemie. Eerder dan een zwarte bladzijde uit mijn rectorship, beschouw ik de coronacrisis vooral als de periode waarin we ons als universiteit van onze krachtigste kant toonden (en tonen) – via ons wetenschappelijk onderzoek; ons uniek onderwijsmodel; en via onze grote betrokkenheid.

Dames en heren, het rectorship is *teamwork*. Het is dankzij de grote toewijding en de vele inspanningen van heel wat collega's dat de universiteit in de voorbije jaren vele mijlpalen heeft kunnen bereiken. Ik wil in het bijzonder vicerectoren Karin Coninx en Jean-Michel Rigo bedanken (en hun voorgangers Mieke Van Haegendoren, Erna Nauwelaerts en Paul Janssen). Veel dank ben ik ook verschuldigd aan de beheerders met wie ik doorheen de jaren samenwerkte (Willy Goetstouwers, Marie-Paule Jacobs, Eric Pass en An De Backer); en aan alle decanen en directeuren. Dank ook aan de collega's op het Rectoraat en de Dienst Communicatie en Marketing voor hun dagelijkse ondersteuning. Ik vermeld hierbij graag specifiek Marijke Vanuytven, die zowel mijn mailbox als agenda uitstekend beheerde (wat mijn werk aanzienlijk vergemakkelijkte). En, uiteraard, oprecht veel dank aan alle UHasselt-collega's. Het was een enorm voorrecht om uw rector te mogen zijn.

Tot slot richt ik ook een woord van dank aan de politieke wereld. Ik geef toe: ik heb het onze politici niet altijd even makkelijk gemaakt en hen, soms, tegen de schenen gestampt. Niet alle ambities en plannen die ik voor de universiteit koesterde, zijn vervuld. Maar dankzij de nodige politieke steun hebben we er wél heel wat kunnen realiseren. Ik heb die steun altijd enorm op prijs gesteld.

Dames en heren, beste collega's,

Als rector ben je eigenlijk een estafetteloper: je loopt zo hard als je kan en dan draag je het stokje over. In de afgelopen zestien jaar heb ik de kans gekregen om de dingen te veranderen die ik wilde veranderen – of op z'n minst: om dat te proberen. Beste Bernard, vandaag draag ik het spreekwoordelijke estafettestokje met grote tevredenheid over. Je rectorship starten temidden een crisis als deze, is geen geschenk. Maar ik ben er zeker van dat je het goed zal doen. Ik wens jou en je team alle succes toe! En ik wens deze jonge universiteit – de jongste van Vlaanderen – nog een lange en mooie toekomst.

– Prof. dr. Luc De Schepper, uittredend rector UHasselt